

"การแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ชนิดเด็กพิเศษ"

ครูเต็มวัน ชันกา
โรงเรียนอนุบาลจุน (บ้านบัวสถาน)

การ "แก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้" เป็นปัญหาที่ซ้ำซาก เพราะที่ต้องแก้ไขทุกปี และมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ทั้งที่ได้แก้ไขไปแล้ว แต่ครูก็ต้องมารับเด็กปีการศึกษาใหม่ สาเหตุปัญหานั้นก็มีมากมายหลายอย่างที่ส่งผลให้เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ครูผู้สอนภาษาไทยก็ต้องมาวิเคราะห์โดย ดูข้อมูลพื้นฐานผลการเรียนในปีที่ผ่านมาบ้าง ให้ทดสอบก่อนเรียนบ้าง ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนบ้าง

แต่มีเด็กประเภทหนึ่งคือเด็กพิเศษ หรือเด็กบกพร่องทางการเรียน การเรียนรู้ช้า การวัดและประเมินผลจะไม่นำผลคะแนนมาคิด ทั้งสอบระดับสถานศึกษา ไปถึงระดับชาติ ทำให้เด็กถูกละเลย ปีนี้ก็ได้รับเด็กประเภทนี้เหมือนดังทุกปี เขาชื่อ เด็กชายชนากานต์ อินตา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ก็ได้ไปเยี่ยมบ้านพูดคุยกับ ตา และยาย ถึงข้อมูลพื้นฐานเด็กอ่านและเขียนไม่ค่อยได้ ทราบว่าเด็กต้องไปหาหมออย่างสม่ำเสมอ และรับประทานยาควบคุมอารมณ์และสมาธิ วันละ 2 เวลา หลังอาหารเช้า และกลางวันครั้งละ 1 เม็ด รับประทานยามาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครอบครัวหย่าร้าง พ่อกับแม่ต่างไปมีครอบครัวใหม่ ครูประจำชั้นซึ่งเป็นครูสอนประจำวิชาภาษาไทย ก็พยายามได้เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงว่างและชั่วโมงลดเวลาเรียน สอนตามศักยภาพของเด็ก ทำให้เด็กมีความสุขกับการเรียน สามารถอ่านเขียนได้พอสมควร มีผลงานด้านการเขียนตามจินตนาการเป็นที่พอใจ เพื่อนๆ ในชั้นเรียนยอมรับ แต่นี้ครูผู้สอนก็สุขใจแล้ว

ข้อเสนอแนะ การ "แก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้" นั้นเราต้องร่วมมือกันถึงจะเกิดผลสำเร็จ ลำพังเพียงครูผู้สอนภาษาไทยคงไม่ได้ผล ดังนั้นบทบาทของผู้เกี่ยวข้องขอเสนอแนะไว้ ตามประสบการณ์ที่ผ่านมา

บทบาทของครูที่น่าจะแก้ปัญหการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

ใจ	รัก	จัด	ให้	เต็ม
----	-----	-----	-----	------

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่น่าจะแก้ปัญหการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

อยู่	ไป	ให้	รู้	ผล
------	----	-----	-----	----

บทบาทของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่น่าจะแก้ปัญหการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

คิด	ออก	ให้	บอก	ต่อ
-----	-----	-----	-----	-----

บทบาทของครูที่น่าจะแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

ใจ	รัก	จัด	ให้	เต็ม
<p>1.ใจสู้หรือเปล่า พร้อมที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นถึงแม้ต้องมานั่งแก้ไขทุกปี</p> <p>2.ใจเย็น รอจุดผลที่เกิดขึ้น igrองโรมไม่สร้างเสร็จในวันเดียว(ประมาณว่า ปลอดภัยตนเอง)</p> <p>3.ใจดี อารมณ์จะได้ดีไปด้วย</p>	<p>1.รัก นี่สำคัญนะ ต้องรักที่จะทำ อย่าคิดถึงเหตุผลมาประกอบ เพื่อที่จะไม่สอนเด็ก(ทำไมเด็กเรียนมาถึงชั้น เราสอนแล้วเขายังอ่าน-เขียนไม่ได้)</p> <p>2.รักเด็ก ที่มีปัญหาช่วยเหลือ อย่างน้อยก็ได้บ้าง ไม่ใช่หมดเวลา 1 ชม. ไม่ได้อะไรเลย</p>	<p>1.จัดให้เด็กได้อ่าน-เขียนตามศักยภาพ ไม่ต้องกังวลว่าเขาจะไม่ได้เท่าเพื่อน</p> <p>2.จัดการเรียนการสอนตามลำดับชั้น จากง่ายไปหายาก</p> <p>อิงหลักวิชาการ เช่น อ่านคำ แต่งประโยค คัดลายมือ เขียนตามคำบอก ท่องอาขยาน ร้องเพลงเกี่ยวกับบทเรียน เป็นต้น</p>	<p>1.ให้ ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาเช่น</p> <p>ผู้ปกครอง ครูไปเยี่ยมบ้านแล้วปรึกษากับผู้ปกครอง แนวทางการช่วยเหลือเด็ก</p> <p>ครูผู้สอนทุกวิชา ต้องให้ความร่วมมือไม่ปล่อยปัญหาให้ครูสอนภาษาเพียงลำพังเพราะถ้าเด็กอ่านและเขียนไม่ได้ก็จะมีปัญหาทุกวิชา</p> <p>เด็กที่มีปัญหา ต้องให้ความร่วมมือ</p> <p>เพื่อนนักเรียน ต้องช่วยเหลือ (เพื่อนช่วยเพื่อน)</p> <p>ครู ผู้สอนภาษาไทย ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา เมื่อเด็กมีพัฒนาการดีขึ้นต้องให้กำลังใจ กล่าวชมเชย และของรางวัล</p>	<p>1.เต็มเวลา ครูต้องใช้เวลาใกล้ชิดกับเด็ก</p> <p>2.เต็มสื่อ หาสื่อที่เหมาะสมกับเด็กให้หลายๆ สื่อคอมพิวเตอร์ มีมากมายเลือกให้เหมาะสม</p> <p>3.เต็มใจที่จะแก้ไข ปัญหา</p>

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่น่าจะแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

อยู่	ไป	ให้	รู้	ผล
<p>1.อยู่โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะจะได้ดูแลแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นรายวัน</p>	<p>1.ไปนิเทศ การเรียนการสอนอย่างกัลยาณมิตร</p> <p>2.ไปติดตามความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญห การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>1.ให้ความสำคัญกับงานวิชาการเป็นสำคัญ</p> <p>2.ให้จริงจังกับการแก้ไขปัญห การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้</p> <p>3.ให้ขวัญและกำลังใจครูที่เขาตั้งใจทำงาน</p> <p>4.ให้ใช้คนให้ถูกกับงาน จัดครูสอน</p> <p>5.ให้เวลาครูได้อยู่กับเด็กในห้องเรียนมากที่สุด</p>	<p>1. รู้ข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้</p> <p>2.รู้วิธีแก้ไขปัญหาร่วมกับครู</p> <p>3.รู้ว่าผู้บริหาร คือผู้ขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญห</p> <p>4.รู้วิธีป้องกันปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในระยะยาว</p>	<p>1.ผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นสิ่งสำคัญต้องมีการพัฒนา ต่อยอด</p> <p>2.ผลสำเร็จของการแก้ไขปัญห การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ต้องนำมาพูดคุยในวาระการประชุมครู การประชุมผู้ปกครอง</p>

บทบาทของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่น่าจะแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนไม่ได้ของเด็ก ดังนี้

คิด	ออก	ให้	บอก	ต่อ
1.คิด ทาวิธีการและสื่อ การเรียนการสอนช่วยเหลือครู และโรงเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้	1.ออกไปนิเทศการเรียนการสอนอย่างกัลยาณมิตร 2.ออกไปติดตามความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้อย่างต่อเนื่อง	1.ให้ความสำคัญกับงานวิชาการ 2.ให้จริงจังกับการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ 3.ให้งบประมาณในการสนับสนุน 4.ให้ขวัญและกำลังใจครูและผู้บริหารโรงเรียนที่สามารถการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ 5.ให้เวลาครูได้อยู่กับเด็กในห้องเรียนมากที่สุด 6.ให้ทำกิจกรรมต่างๆที่ไม่ซ้ำซ้อน	1. บอกและนำเสนอข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขับเคลื่อนอย่างจริงจัง 2.บอก จัดเวทีให้ครูผู้สอนได้นำเสนอความก้าวหน้าของการแก้ไขปัญหา การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้	1.ต่อยอดการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อย่างยั่งยืน 2.ต่อรองกับผู้บริหารโรงเรียนให้ลดจำนวนเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้